

Cluborgaan van de Haagse Tennisvereniging

EVER OUT

TPG Post
Port Betaald

SWAARFLITSEN

Competitie bulletin
week 2 2009

Nagekomen verslag Zaterdag 4 april 2009

Verburch 7 - Never Out Houtrust Heren 3: 1-5

Kwart voor tien. Net wakker. Dat moet een vergissing zijn, zo vroeg. Snel naar beneden om Peter te bellen. Niet nodig. Hij staat al gemoedelijk met zijn fiets voor de deur. Maar even binnengelaten, om alle spullen en een boterham in te pakken. Daarna op weg naar de volgende rustplaats (volgens Evert) of opveegplaats (volgens Peter). Twee herenteams moesten in Poeldijk, tegen Verburch spelen. Waarom dan niet samen optrekken? Nico, Erik en Maarten stonden al gezellig te keuvelen. Maarten had wel een gammele hulpmotor opgezet. Dat belofde niet veel goeds. Nu op weg naar René en vervolgens met frisse tegenwind naar de Cleem in Poeldijk. Het gebak was nauwelijks op tafel, of het gedonder begon. Om kort te zijn, Maarten en René gingen op de brommer naar de Rhijenhof voor een beter racket (je weet maar nooit). De brommer liep echter leeg. Een leuke band dus, en paniek. Maarten belde A3aan voor hulp, René ging alvast op weg maar raakte het spoor bijster. Dus Erik en de vrouw van Jan op zoek naar het zoekgeraakte tennisvolk. Het was allemaal niet uit te leggen aan Hans, die ook maar poolshoogte kwam nemen. Jan, Nici, Peter en Evert bleven verbijsterd achter. Zou dat allemaal nog goedkomen? Ja dus. Ineens was iedereen weer verzameld bij de Cleem, en konden we al fietsend onze tegenstanders op Verburch opzoeken. Hans moest eerder weg, dus kwam Peter onze gelederen versterken. De wedstrijden waren een makkie, behalve voor gravelbijter Hans die een bloedhekel heeft aan hardcord. En dan. Over 10 jaar hebben we het er nog over. Erik won zijn single, mede dankzij de morele steun van Camille en Lilian. In de weddenschap, wie van deze teams het hoogste in de competitie zal eindigen, staat heren 2 dus nu een puntje voor. Daarna was het nog lang onrustig in Poeldijk. Het gele vocht vloeide rijk en de maaltijden smaakten heerlijk. Helaas vervaagden de scheidslijnen tussen de beide herenteams en ook het bier op de rekeningen. Nog bedankt heren 2, het smaakte prima.

Evert

Woensdag 8 april 2009

Nootdorp – Never Out Houtrust jeugd mix: 4-2

Hallo wij zijn het jeugd gemixte team op de woensdag middag. Onze eerste wedstrijd zou worden gehouden in Nootdorp op 8 april. Maar toen was het zo slecht weer dat het niet door kon gaan. Nu moesten we op 2e Paasdag 9.00 uur in Nootdorp zijn.

Wel erg vroeg om te spelen maar het was wel leuk. De eerste wedstrijd was een dames enkel. Die wedstrijd moest Merel spelen tegen een meisje van de tegenpartij. Het ging erg gelijk op en het kwam op een eindstand: 3-6 gewonnen!

Daarna werd de wedstrijd heren enkel gespeeld door Yannick. Die wedstrijd werd jammer genoeg verloren met 6-1. Daarna kwam de 2e dames enkel en die werd gespeeld door Carmela. Het was een leuke wedstrijd maar werd verloren met 6-2.

De wedstrijd daarna was een heren enkel en werd gespeeld door Vincent. Het was een hele leuke wedstrijd en ging ook erg gelijk op uiteindelijk toch nog met 6-4 verloren.

De wedstrijd daarna was een mix dubbel. Die werd gespeeld door Sten en Merel. Was een spannende wedstrijd en uiteindelijk gewonnen met 4-6!

De laatste wedstrijd was een mix dubbel en werd gespeeld door Yannick en Carmela. Het was een goede wedstrijd en heel spannend eerst met 2-5 achter staan en dan nog terug komen tot 5-5. Dat was heel goed, maar jammer dat je dan nog net verliest met 6-5.

2 punten binnen gehaald en een leuke ochtend gehad!

Groetjes,

Het jeugd mix team van Neverout-Houtrust!

Zaterdag 11 april 2009

TCH Lucky Stroke 4 - Never Out Houtrust ZHG: 5-1

Zoals u allen al wel in ons vorig verslag heeft kunnen lezen, waren wij op onze 1e competitiedag niet compleet. De beste enkelaars en dubbelaars (deze woorden zijn mij ingefluisterd) hadden vanwege een fantastische wintersport verstek moeten laten gaan, echter vandaag reisde een compleet team, 7 man sterk, af naar Lucky Stroke (Berg en Dal). De zon scheen, niets zou een overwinning in de weg kunnen staan!

Maar voordat ik verder ga wil ik u toch even vertellen hoe het komt, dat ik dit verslag heb moeten schrijven. Een jarenlange traditie wil, dat degene die de slechtste resultaten heeft behaald (let op het woord "resultaten", dit zegt niets, maar dan ook niets over de tennisprestatie! Sterker nog, soms wint degene met de lelijkste tennis! Ik ben daar helaas vaak het slachtoffer van...dat ik dus verlies...) de Dikke LUL Pul krijgt uitgerijkt. Dit was het glas waaruit de "loser" de rest van de dag uit moest drinken, op dit moment is deze Pul nog zoek en wellicht in de maak(!?). Bij gebrek aan deze Pul is bedacht dat de "loser" dit stukje vluchtige proza mocht schrijven, alsof het een straf is!

Anyway, de zon scheen en Kim Sanders, alias Kingrios, mocht de eerste single spelen. Het was warm, het zweet stond op zijn voorhoofd, ruikend naar bier van slechts enkele uren terug (het stappen is zaterdagochtend vroeg geworden), de ondergrond was zwaar kl.te (kent u dat smash court, er valt niet eens een fatsoenlijke bal op te slaan, laat staan smashen. Wie dit bedacht heeft...). Maar met vlagen van formidabel, correctie bovennatuurlijk tennis, ging de eerste set in een spannende tiebreak naar Kim. Services van 200km werden geretourneerd alsof het niets was. Echter deze krachtinspanning heeft Kim veel energie gekost, erg veel, teveel eigenlijk en de 2e set werd professioneel geschonken aan de tegenstander. Trouwens deze tegenstander leek ogenschijnlijk erg fit en hij was naar schatting toch ruim 15 jaar ouder dan Kim. Maar daar later meer over. De 3e set begon, enigzins op adem gekomen wist Kim, tja ik verval in herhaling, met gruwelijk mooi tennis op 5-4 te komen. Slechts 4 punten van de overwinning gebeurde eigenlijk het onmogelijke. De arm werd dik, het ademen ging zwaar, de tegenstander werd steeds fitter en de baan was nog steeds erg kl.te. In slechts luttele minuten, dit in schril contrast met de lengte van de wedstrijd (ruim 2 uur) was het voorbij, eindstand 5-7! Met enorme fitheid wist mijn tegenstander mij de hand te schudden en de baan te veggen. Wat blijkt, deze man was altijd al een fanatieke triathlonner geweest. Heb ik weer...

De overige wedstrijden waren formaliteiten en zekerheden. Zo speelde Joeren Rietjens zijn 2e 3 setter zonder succes met een respectabele baantijd van bijna ruim 2.00u. Wollie verloor vanwege het gepiel van zijn tegenstander, zo liet hij weten, maar de omstanders wisten wel beter:-). Roel "lang van weg geweest en speel sinds decennia mijn eerste singel" Polmans mocht ook in de singel aantreden. Dat lang weggeweest bleek ook uit de set standen. Positie op de baan was lastig, de baan nog steeds kl.te, de tegenstander speelde erg vervelende ballen door op zijn backhand (wie heeft deze slag uitgevonden, dacht Roel) te spelen. De 2 games werden dan ook met luid gejuich gevierd!

Net als vorige keer werd het punt in de dubbels behaald, het Koppel Slippens/Zovski (zou zo een professioneel koppel duo kunnen zijn, wat naam betreft) speelden de 1e dubbel erg degelijk (dit was de eerste partij voor Zovski). Was de 1e set nog even wennen, de 2e was 2 vingers in de neus. Hoogtepunt in deze wedstrijd was wel het moment waarop er een matige lob werd gespeeld door de tegenstander. Slippens liep er op af om de bal met een mega forehand weg te slaan(hij stond al achter in het veld) en Zovski rende van voor naar achter met het idee om de bal door de benen te slaan. Resultaat een bijna botsing en de bal vrolijk doorstuiterende bal. Uiteraard weet elke tennisser dat een dubbelhandige backhand lelijk is en dat een bal door de benen voorrang heeft op een gemakkelijke forehand!

De 2e dubbel is het verslaan niet waard en deze regel is al eigenlijk teveel. Koppel Klijnstra/Kingrios gingen er met grote cijfers af. Dit was geheel te wijten aan...de baan, de rackets, het takje, de wind, de zon, tekort aan bier, het feit dat AZ landskampioen wordt en Twente niet etc.

Einduitslag 5-1!

Maar de zogenoemde 3e helft was voor ons. De tegenstander was allang vertrokken, het barpersoneel ook en toen gingen wij pas naar huis!

Aanstaande zaterdag tegen de koploper thuis. Eindelijk eens tegenstanders van formaat!

Snoei!

ZHG

p.s.: de auteur stelt zich niet verantwoordelijk voor de inhoud

Never Out Houtrust Heren 2 - Hodenpijl: 3-3

Na het geweldige begin van vorige week, werd het deze week een kleine deceptie. Ondanks de flitsende starts van Maarten en ondergetekende haalden we helaas niet meer dan een gelijkspel. Vorige week moest dit team tegen onze concurrent, voor zover we dat al mogen noemen. Voor de helft met een ander team. De mensen die er vorige week niet bij waren bleken wel degelijk van een goed niveau te zijn, en dus moesten we nog flink aan de bak. Zoals eerder vermeld hadden we een geweldige start en dus 2-0 voor.

Nico als derde trof het weer eens slecht. Een loopwonder met een mooie techniek zorgde er voor dat hij deze wedstrijd gauw wilde vergeten. Ons eerste verliespunt. Alle ogen waren daarna gericht op Eric, want was hij niet degene die vorige week zijn eerste wedstrijdpoint sedert jaren binnen haalde? Op een 7-5 en 5-0 voorsprong gebeurde het onverwachtse. Eric verstapte zich en moest opgeven. En dat met nog 1 game te gaan. Het is niet anders. Zelfs de mensen van Hodenpijl zeiden dat hun teamgenoot de wedstrijd aan Eric moest geven, maar een mens is maar een mens en dus ging dat feest niet door. 2-2 dus.

Dan moest de overwinning maar voortkomen uit de dubbels. Nico wilde niet meer tegen zijn oude tegenstander spelen en dus ging hij met Maarten als eerste dubbel de baan op. Halverwege de partij werd duidelijk dat we ook deze wedstrijd niet zouden winnen. Nou meen ik iets gehoord te hebben over oorwurmen. Ik zal daar verder niet meer op in gaan, alhoewel, de competitie duurt nog lang en ik ben ook maar mens. Dus moesten we proberen er nog een gelijkspel uit te halen. De tweede dubbel bestond uit Peter Berlijn en ondergetekende. Het werd een aantrekkelijke partij met fouten over en weer, maar uiteindelijk telt de overwinning. Ondanks 2 matchpoints tegen werd de partij gekeerd en trokken wij in de derde set aan het langste eind (7-5). Derhalve kwam de eindstand op 3-3. Helaas heeft Nico deze dag 3x verloren, want ook ADO Den Haag werd in de blessuretijd geklopt.

Via dit stukje willen we Hans Borias en familie bedanken voor de uitstekende zorgen. De satés en stukjes sparerib werden met open armen ontvangen, alsmede zijn eerste drankje. Compliment ook namens de tegenstanders vanwege de glatte banen.

Goed heren, volgende week weer eens op hardcourt. Ditmaal reizen we af naar Breekpunt. Verzamelen om 12:00 uur bij de familie Berlijn. Eric, sterkte met je been en naar we vernomen hebben zul je er hopelijk gauw weer bij zijn. Jeetje, vergeet ik toch bijna het publiek te bedanken. Een ieder weet wie ik hiermee bedoel. Laten we hopen dat deze mensen er vaker bij zijn.

Tenslotte geeft dat ook na afloop een hoop gezelligheid. Tot zaterdag met de juiste ~~oerwurm~~ houding.

René

Maandag 13 april 2009

Never Out Houtrust Dames 1 - Rijshaeghe: 1-5

Wordt het nu echt allemaal anders?

We waren net begonnen met trainen, toen Marijke 2 weken geleden de moeilijke beslissing nam om te stoppen met tennissen. Hoeveel jaar hebben wij wel niet samen gespeeld, in de zomer en in de winter? Een rare gewaarwording, en moeten we nu bij elkaar op de koffie gaan of winkelen of zo.

En dan wordt mijn persoonlijke secretaris geopereerd en zit ik nu, u zult het niet geloven, zelf het wedstrijdverslag te schrijven. Het moet niet veel gekker worden.

Gelukkig is Laura weer lid geworden en wil ze ook weer graag competitie spelen, dus hebben we gelukkig toch 4 spelers. Twee jeugdleden en twee dames op leeftijd, een leuke mix.

We moesten tegen Rijshaeghe. Toen die arriveerde op ons park bleken het drie dames te zijn die ik al jaren ken van de wintercompetitie. Leuk en gezellig, twee oud volleyballers, dus wij begrijpen elkaar.

We begonnen met heerlijke broodjes en gekookte eieren van Hans omdat het pasen was, hulde hiervoor. Alleen het weer was iets minder feestelijk, er hing de hele dag een koude zeemist. Waarschijnlijk heeft heel Nederland heerlijk in de zon kunnen zitten, soms zit het mee en soms zit het tegen.

Dat gold zeker ook voor de wedstrijden. Maxime won mooi, maar over de andere wedstrijden kunnen we kort zijn. Hard gestreden, verschrikkelijk ons best gedaan, maar niet gelukt. 1-5 verloren dus.

Volgende week beter.

Jos

Lucky Stroke - Never Out Houtrust Dames 2 - 't Loo: 6-0

Op tweede paasdag was ons eerste optreden met het damesteam Never Out-Houtrust 2. We waren te gast bij Lucky Stroke. Vorig jaar hebben we daar dik van verloren en ook dit jaar was het 0-6, helaas.

Maar hierdoor ben ik erachter gekomen, dat dit nieuwe team de plaats in de 3de klasse behouden heeft, die met het vorige team verdiend was.

Het was wel een tegenvaller dat de tegenstander veel sterker was, maar Jeannette, Ien, Annemarie, Karin, Marjon en ik laten het hoofd niet hangen. Volgende keer thuis gaan we er weer fris tegen aan.

Ineke